

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/298/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208602
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8812208602.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: M. T. V., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX Z. G. E.L., zast. opatrovníčkou: M. K., súdny tajomník Okresného súdu I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 2.834,07 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.067,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.067,91 eur od 18.02.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, vo výške 187,14 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou podanou dňa 20.08.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 2.834,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 584,37 eur, ročným úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 1.950,97 eur od 18.02.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009, medzi postupcom GE Money a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca zaslal žalovanej doporučeným listom písomné Oznámenie o postúpení pohľadávky. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 01.04.2006 na základe Zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis a kupujúcim - postupcom. Dňa 14.11.2007 uzatvoril postupca v zastúpení obchodného zástupcu so žalovanou Zmluvu o úvere č. 1251718169. Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a Sadzovník poplatkov tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Súhlas s obsahom zmluvy, Obchodnými podmienkami a Sadzovníkom poplatkov vyjadrila žalovaná svojim vlastnoručným podpisom na zmluve. Na základe vyššie uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanej úver vo výške 3.319,39 eur. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507

Obchodného zákonníka. Je nesporné, že medzi postupcom a žalovanou vznikol obchodnozväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanej úver. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcovi poskytnúť finančné prostriedky žalovanej, čo aj urobil a žalovanej splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaná si túto zmluvnú povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 4.086,84 eur, ktorá pozostávala z istiny 3.203,74 eur, riadneho úroku 770,64 eur, úroku z omeškania 0,00 eur, zmluvnej pokuty 58,69 eur a poplatkov 53,77 eur. Jednotlivé položky dlžnej sumy sú uvedené v platobnej histórii a boli vypočítané v súlade s Obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov. V súlade s Obchodnými podmienkami zmluvy o úvere postupca započítal platby žalovanej v nasledovnom poradí: 1. úrok z úveru; 2. poplatky; 3. Istina; 4. Úrok z omeškania; 5. Zmluvné pokuty. Istina uplatnená v návrhu predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu. Úrok z omeškania uplatnený v návrhu predstavuje v zmysle sadzobníka poplatkov 0,1% denne za každú splátku v omeškaní. Nakoľko žalovaná neplnila včas, čím porušila zmluvu, dostala sa v zmysle Obchodných podmienok do omeškania s tromi splátkami zároveň a postupca bol oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého zostatku poskytnutého úveru. Zmluvná pokuta uplatnená v návrhu (sankčný poplatok) vyplýva z bodu 6.1. a nasl. Obchodných podmienok a v zmysle Sadzobníka je to 20% z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Žalovaná uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaná zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky uhradila dlžnú čiastku vo výške 73,29 eur dňa 18.02.2010, 100 eur dňa 02.06.2010, 200 eur dňa 03.08.2010, 73,29 eur dňa 19.10.2010, 73,29 eur dňa 18.11.2010, 73,29 eur dňa 19.01.2011, 73,29 eur dňa 17.02.2011, 73,29 eur dňa 17.03.2011, 73,29 eur dňa 19.04.2011, 73,29 eur dňa 19.07.2011, 73,29 eur dňa 19.09.2011, 73,29 eur dňa 21.11.2011, 73,29 eur dňa 20.12.2011, 73,29 eur dňa 19.01.2012, 73,29 eur dňa 17.02.2012. Dlžná suma vo výške 2.834,07 eur pozostáva z istiny vo výške 1.950,97 eur (t. j. rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu), z úroku vo výške 770,64 eur (t. j. rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky), z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur (t. j. sankčné úroky spolu), zo zmluvnej pokuty a z poplatkov vo výške 112,46 eur (t. j. sankčné poplatky, poplatky za službu, poplatky za výber v hotovosti a iné poplatky spolu). Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 24.09.2009, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Ustanovená opatrovníčka ponechala na zvážení súdu na základe predložených listinných dôkazov. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného so žalobou nesúhlasil a vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to Oznámením o postúpení pohľadávky, Zmluvou o úvere zo dňa 13.11.2007, Dohodou o splátkovom kalendári zo dňa 26.06.2011, správou o pobyte žalovanej, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka, vyjadrením vedľajšieho účastníka, ako aj námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka do konania zo strany žalobcu, vyjadrením žalobcu, odpoveďou na výzvu zástupcu žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Nakoľko sa nepodarilo zistiť pobyt žalovanej, súd jej uznesením, č. k. 10C/298/2012 - 109 dňa 04.04.2016, ustanovil žalovanej opatrovníčku v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. .

Pôvodný veriteľ, GE Money, a.s. a žalovaná ako klient, uzavreli dňa 13.11.2007 Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. 1251718169. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur), s počtom pravidelných mesačných splátok 72 a výškou mesačnej splátky 2.208,- Sk (73,29 eur) z čoho čiastka za poistenie je vo výške 85,- Sk (2,82 eur). Dátum prvej mesačnej splátky bol dohodnutý do dňa 13.12.2007, dátum každej ďalšej platby je k 13.dňu v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov na úver bola dohodnutá vo výške 16,25%. Cena úveru bola vo výške 158.976,- Sk (5.277,04 eur). Konečný dátum splatnosti úveru a ročná úroková sadzba v Zmluve o úvere absentujú.

V zmysle zmluvy o úvere, sa GE Money, a.s. zaväzuje na požiadanie zákazníka a po splnení podmienok stanovených GE, poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy o Úvere. V ostatnom určujú obsah Zmluvy o úvere OP a Sadzobník poplatkov GE, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere.

V zmysle Spoločných ustanovení v Zmluve, zákazník svojim podpisom potvrdzuje, že sa s OP zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, ďalej potvrdzuje, že sa zoznámil so Sadzobníkom, najmä s výškou úrokov sadzby z čerpaných finančných prostriedkov a úroku z omeškania. Zákazník súčasne potvrdzuje prevzatie Zmluvy o úvere vrátane textu OP a Sadzobníka a prehlasuje, že je spôsobilý na všetky právne úkony.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2009, spoločnosť EOS KSI, s.r.o., žalovanej oznámila, že pohľadávka spoločnosti GE Money, a.s., vyplývajúca zo zmluvy č. 1251718169, bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá sa stala veriteľom uvedenej pohľadávky.

Dňa 26.06.2011 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovanou. Žalovaná túto dohodu podpísala dňa 26.06.2011. V článku 2. Dohody - uznanie záväzku, žalovaná uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 2.390,71 eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur.

Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 20.07.2012 označeným ako Pokus o zmier, vyzval žalovanú na uhradenie pohľadávky spolu v sume 3.642,52 eur (109.734,56 Sk) pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 1.950,97 eur, zmluvného/zákonného úroku vo výške 658,45 eur, úroku z omeškania vo výške 770,64 eur, sankčných poplatkov vo výške 58,69 eur, dlžníkom uznané náklady inkasného konania vo výške 150,00 eur, poplatkov vo výške 53,77 eur. Lehota na splnenie povinnosti bola stanovená najneskôr do 27.07.2012.

Dňa 27.10.2014 bolo tunajšiemu súdu oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník uviedol, že v písomnom vyjadrení zo dňa 21.11.2014 uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d), až j), k), l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žiadosť / zmluva trpí vnútorným obsahovým rozporom, a to rozporom v časti Žiadosť o úver a Zmluva o úver (RPMN, cena úveru, z toho čiastka za poistenie). RPMN na úver nebola vôbec zahrnutá v návrhu žalovanej na uzavretie Zmluvy (Žiadosť o úver), ale bola doplnená až žalobcom do textu Zmluvy o úvere. To isté platí aj o položkách Cena úveru, z toho čiastka za poistenie. Žalovaná vrátila žalobcovi podstatnú časť požičanej sumy, tým zanikla povinnosť žalovanej vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Zároveň vzniesol námietku premlčania celého uplatneného práva, a to aj napriek tomu, že žalovaná vrátila finančné prostriedky jemu poskytnuté žalobcom v podstatnej výške. Ohľadnúc od vyššie uvedeného je potrebné poukázať na nekalú prax žalobcu ohľadom uzavretia Dohody o uznání záväzku. V konaní si uplatňuje žalobca svoje nároky aj vzhľadom na skutočnosť, že uzavrel so žalovaným Dohodu o uznání záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Úmyslom žalobcu bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovanej ako spotrebiteľa. Dohoda o uznání je absolútne neplatná a nemožno na ňu v tomto konaní prihliadať. Vzniesol námietku premlčania celého uplatneného práva, a to z dôvodu, že žalobca podal žalobu až dňa 20.08.2012, pričom žalovaná čerpala finančné prostriedky v roku 2007. Je zrejme, že uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba podľa OZ.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 28.01.2015 namietal prípustnosť vedľajšieho účastníctva. Má za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovanej je právne neúčinný a navrhol, aby súd na oznámenie Združenia o vstupe do konania bez súhlasu žalovanej neprihliadal a združenie ako vedľajšieho účastníka do konania nepripustil. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník na strane žalovanej nie je oprávnený vniesť námietku premlčania, pretože nejde o procesný úkon, ale úkon podľa hmotného práva. Preto podľa jeho názoru námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba.

Súd uznesením, č. k. 10C/298/2012- 86 dňa 11.06.2015, námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva zamietol. Žalobca podal odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. O

podanom odvolaní rozhodol Krajský súd Prešov, ktorý uznesením, č. k. 12Co/204/2015 - 97, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2016.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, poukazuje na všetky svoje písomné a ústne prednesy v tejto veci, ktoré boli urobené zo strany žaloby, žiada žalobe vyhovieť a priznať trovy konania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930?ucinnost=20.08.2011>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa

týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 13.11.2007 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 3.319,39 eur a ktorú sa žalovaná zaviazala splátiť v 72 mesačných splátkach po 70,53 eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 5.277,04 eur.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Súd má za to, že pri posudzovaní plynutia premlčacej doby v danej právnej veci je potrebné aplikovať a to vzhľadom na dohodu o plnení v splátkach § 103 Občianskeho zákonníka a teda premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť odo dňa ich zročnosti.

Ako je zrejmé zo zmluvy, konečná splatnosť bola dohodnutá na december 2013. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 20.08.2009, pričom žaloba bola podaná dňa 20.08.2012. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 13. dňu v mesiaci, nepremľčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 13.09.2009, teda tie, ktorých zaplatenie svojou žalobou uplatňuje žalobca a teda možno uzavrieť, že ani po posúdení oslabenia nároku žalobcu v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nemožno na premlčanie prihliadať.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Teda možno uzavrieť, že žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie nepremľčaných splátok.

V uzatvorenej zmluve o úvere však nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti ani nie je uvedená. Takéto určenie (resp. neurčenie) konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

V predloženej zmluve nie je dátum konečnej splatnosti, je len počet pravidelných mesačných splátok v počte 72, teda bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke

dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z § 504 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná.

Uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom a jej neoddeliteľnou súčasťou tvorili Zmluvné dojednania na zadnej strane listu.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu žalovaným.

Zo Zmluvných dojednaní ako ich súd uviedol vyššie vyplýva, že žalovaná ako dlžník urobil vyhlásenie, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Uznanie dlhu žalovanou je uvedené v zmluvných dojednaniach, ktoré sú pretlačou vyhotovenou žalobcom.

Takéto označene dohody o uznaní záväzku so splátkovým kalendárom môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrážovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť síce dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane, no v ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď tieto si vykonané v prílohe k samotnej dohode pretlačovo vyhotovenej žalobcom.

V ďalšom súd predmetnú spotrebiteľskú vec podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehladať ani v rovine súkromného práva.

V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona č. 250/2007 Z.z., rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa)..

U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že žalobcom uplatnené právo v danej právnej veci je právom, ktoré si tento uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky a keďže ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu.

Ako už súd uviedol vyššie, v uzatvorenej zmluve o úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti ani nie je uvedená. Takéto určenie (resp. neurčenie) konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pre absenciu tohto údaju, súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Ako žalobca uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, zmluvné strany si dohodli poplatok za poistenie vo výške 2,82 eur mesačne. V zmysle Sadzobníka poplatkov platného v čase uzatvorenia Zmluvy, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť OP, si zmluvné strany dohodli poplatok za správu účtu vo výške 2,32 eur mesačne. Žalobcovi vzniká iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej.

Pôvodný žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 3.319,39 eur, pričom žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 2.251,48 eur, pričom súd všetky žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny. Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov vo výške 1.067,91 eur (3.319,39 eur - 2.251,48 eur) a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Keďže žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 9% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a to dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty poskytnutej na plnenie vo výzve, teda od 18.02.2012 do zaplatenia z dlžnej sumy 1.067,91 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech 38%, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 62%, ktorý predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Takto po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného vznikol žalovanému ako účastníkovi konania, ktorý mal vo veci väčší úspech nárok na náhradu trov konania v pomere 24%, no keďže žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Vedľajší účastník na strane žalovaného, si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 779,95 eur.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

O výške trov konania právneho zastúpenia súd rozhodoval podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v súlade s prechodnými ustanoveniami, v zmysle ktorých za úkony právnych služieb patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov, teda predpisov účinných v čase vykonania úkonu.

Tarifná odmena podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, a to za nasledovné úkony:

- Prevzatie a príprava zastúpenia.....111,21 eur
- Vyjadrenie vo veci samej111,21 eur
- Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu111,21 eur
- Účasť na pojednávaní dňa 04.04.2016111,21 eur
- Účasť na pojednávaní dňa 27.04.2016111,21 eur

Náhrada hotových výdavkov podľa § 15 a nasl. vyhl. č. 655/2004

- Režijný paušál

Za každý úkon právnej služby možno požadovať sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu. 1/100 výpočtového základu v roku 2015 zo sumy 839 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), t. j. 8,39 eur. 1/100 výpočtového základu v roku 2016 zo sumy 858 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), t.j. 8,58 eur.

- 3 úkony x 8,3925,17 eur
- 2 úkony x 8,5817,16 eur

Trovy právneho zastúpenia spolu598,38 eur

Vedľajší účastník uviedol vo svojom podaní týkajúcom sa trov konania právneho zástupcu sumu 598,57 eur. Súd po prepočítaní zistil, že výška trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky má byť správne vo výške 598,38 eur.

Náhrada cestovného

Deň 04.04.2016: na trase Hertník- Vranov nad Topľou - Hertník osobným motorovým vozidlom ŠKODA Favorit, EČV: K. XXX Q., pri počte 124 km, základnej náhrade 1,193 eur a pri spotrebe 7,3 l/100km za účasť na pojednávaní

- cena za jeden liter PHM 1,193 eur - 10,80 eur a pri amortizácii vozidla podľa počtu km 22,69 eur

Deň 27.04.2016: na trase Hertník- Vranov nad Topľou - Hertník osobným motorovým vozidlom ŠKODA Favorit, EČV: K. XXX Q., pri počte 124 km, základnej náhrade 1,193 eur a pri spotrebe 7,3 l/100km za účasť na pojednávaní

- cena za jeden liter PHM 1,193 eur - 10,80 eur a pri amortizácii vozidla podľa počtu km 22,69 eur

náhrada cestovného vo výške 66,98 eur (10,80+22,69+10,80+22,69)

d) náhrada za stratu času - za čas strávený do miesta konania úkonu (1/60 výpočtového základu (§17 ods. 1 a 3), t. j. 14,30 eur za jednu polhodinu

dňa 04.04.2016 - 57,20 eur (4 polhodiny)

dňa 27.04. 2016 - 57,20 eur (4 polhodiny)

teda spolu 114,40 eur podľa § 15 písm. b) vyhl.;

teda spolu trovy konania vo výške 779,76 eur

Vzhľadom na pomer úspechu žalovaného k úspechu žalobcu, kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 24%, súd preto v rámci náhrady trov právneho zastúpenia zaviazal žalobcu zaplatením sumy 187,14 eur (24 % z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 779,76 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.